

หลังจากเหตุการณ์ผีเจ้าสาวในวันนั้น ในทิวไรนั้นก็เริ่มมีหัวข้อใหม่ในการคุย

เรื่องของคนที่ชอบ

อาจจะดูแปลกเพราะที่นี่เป็นโรงเรียนชายล้วน แต่เพราะเหตุการณ์นี้แหละทำให้พวกเขาเริ่มสนใจชีวิตวัยรุ่นอันหมองหม่นที่หันทางไหนเจอแต่ตัวผู้.....

"อยากได้แฟนสาวน่ารักๆ ขอแฟนผมยาว ขอแฟนสายพังก์..... คำขออะไรกันครับ"

อาซูลนั่งอ่านใบคำขอร้องแต่เขากลับเจอแต่สเป็คสาวในดวงใจ ว่าแต่มีอบคนไหนมันเขียนสาวพังก์กัน... เขาตันแวนขึ้นอย่างปวดหัวนี่กอยากนวดขมับถ้าไม่ติดหมวกของชุดหอล่ะนะ

"คำขอบ้างทั้งนั้น"

หมึกหนุ่มบ่นออกมา แค่วงปิดเทอมก็มีเวลามากพอจะหาสาวซักคนแล้ว พวกนี้มันอ่อนเอง

แต่จะว่าเขามาก็ไม่ได้สาวเจายังไม่รู้ตัวเลยมั้งสำหรับเขา

สาวผมตายาวตาสีน้ำเงินชอบทำหน้านิ่งๆชอบพูดหัวนแต่มีเสน่ห์ดึงดูดหลายอย่างเลยทีเดียว ถ้าเธอใส่กระโปรงคงจะน่ารักดีเชียวละ

ทันทีที่นึกถึงเธอสมองก็สั่งการแผนรอบที่เท่าไรไม่รู้ออกมา เขาออกยิ้มชั่วร้ายสมกับเป็นหัวหน้าหอก่อนจะหิในลำคออย่างพอใจในความคิดตนเอง

"เฟรเซียครับ รบกวนหน่อย"

"หืม?"

"พอดีมีคำขอว่าคิดสเปคไม่ออก ผมอยากช่วยเขามากเลยครับ ความรักต้องใช้การค้นหา เพราะงั้นช่วยบอกสเปคคุณกับผมที"

"ไม่ไปถามเจตกับฟลอยด์ล่ะ"

"ตอบกึ่งกับเห็ดใจล่ะครับ"

เธอคาดหวังอะไรจากเจ้าปลาไหลสติเพี้ยนสองตัวจั้นหรือ.... พอนึกหน้าสองคนนั้นแยกฟันฉลามตอบก็วิ่งไปก่อนจะพยักหน้าเข้าใจอย่างถ่องแท้ เห็ดกับกึ่งที่สุดของความรักทั้งคู่

"ก็เลยมาหา? "

" ครับเพราะคุณคือคนที่ผมไวใจใจล่ะครับ"

เขายกยิ้มเปรยออกมาก่อนผายมือให้เธอเล่า เฟรเซียนึกถึงคนที่เธอชอบ... ก็คนตรงหน้า นี่แหละแต่จะให้พูดตรงๆก็คงจะเหลือเกินไปนิดเธอจึงขอแค่พูดบางส่วนละกัน

"เป็นการเป็นงาน เรียนดี ตัวสูงกว่าเล็กน้อย ตาสีอ่อน แวนใสก็ได้ ชอบพาไปทำอะไรสนุกๆ อยู่ด้วยกันตลอด มีป่วนกันบ้างก็ดี"

ส่วนใหญ่ก็ตรงกับเขาแต่น่าเสียดายที่บางจุดไม่ใช่ตัวเขาเพราะเขาไม่เคยคิดจะป่วนเธอหรอก มีแต่สัมผัสด้วยความเอ็นดูไม่กี่แค่อยากลองจับเจ้าแมวเชื่องเท่านั้น

" เป็นคนที่ดูน่าสนุกดีจังนะครับ"

'ก็รุ่นพี่อาซูลไง'

เฟรเซียได้แต่คิดในหัว แต่เธอยังคงหน้านิ่งจนบางที่เขาก็คิดว่านี่แมวเชื่องที่ยิ้มยากสินะ? คราวนี้คงเป็นตาเขาที่จะต้องบอกบ้าง

"ผมนะชอบคนผมยาวครับ ตาสีน้ำเงินก็สวยดี เป็นคนที่เหมือนแมวละครับ เต่าใจยากเอาอกเอาใจแต่ละที ผมคิดหนักพอควรเลยละครับ บางทีเธอก็ปล่อยให้สัมผัสโดยไม่ว่าอะไร คำพูดคำจาห้วนไปเล็กน้อยแต่เหมือนแมวขานรับเพราะฉันชอบมากเลยละครับเฟรเซีย"

"ทำไมมีชื่อฉันล่ะ? "

" ฟุฟุนั่นสินะครับคุณแมวดำยิ้มยาก"

เขาเขยคางเธอมาสบตาสีเล็กน้อยแววตาทั้งแสงสะท้อนกันสีฟ้าอ่อนกับน้ำเงินปนเปจนเป็นสีสวย ปลายนิ้วสัมผัสผ่านถุงมือยกมุมปากขึ้นเบาๆ

" จับแมวยิ้มนี้ยากจังนะครับ"

" ฉันไม่ใช่แมวรุ่นพี่อาซูล"

" หรือครับ หาง(หงอน)สายไม่พอใจแล้วนะครับ"

"..... แมวก็ได้"

" ดีมาก น่ารักครับ"

เขาละมือนอกจากแก้มเธอออกก่อนจะเข้าเรื่องต่อ สายตาจริงจึงทำเอาเฟรเซียใจเต้นไปวูบหนึ่งแต่ใบหน้ายังเรียบนิ่งตามเคย

"ต่อจากนี้ ตั้งใจฟังดีนะคะครับ"

" ผมนะ.... มองคุณมานานแล้วละครับ ทั้งผมดำดูขมอีกา ตาสีน้ำเงินที่ลุ่มลึกยิ่งกว่าท้องทะเล นิสัยแมวเอาใจยากแต่น่าถนอมแบบนี้ทำผมอยากจะทำแมวเลยละครับ สนใจมาเป็นแมวดำของผมมั๊ยเฟรเซีย? ผมจะดูแลคุณให้ดีประดุจเป็นราชินีแมวดำเลยละครับ จะทำให้แมวดำนี้ยิ้มให้ได้เลย"

"... ฟุ"

เป็นเฟรเซียที่เอามือป้องปากปิดเสียงนี้ไว้ก่อนจะทนไม่ไหวจนระเบิดหัวเราะออกมา

" อะสะๆๆๆ!! มขหรือรุ่นพี่อาซูล ราชินี่แมว สะๆๆๆๆ!!! "

เธอหลุดขาออกมาอย่างช่วยไม่ได้ รุ่นพี่หน้าเลือดคนนี้มีมุมแบบนี้ด้วย

" อุก.... "

แทนที่เขาจะเจ็บใจกลับใจเต้นเพราะสีหน้าอื่นของเธอ เจ้าแมวหลับตาพริ้มขำไม่หยุดเหมือนจะไม่เลิกง่ายๆด้วย เสียงสดใสผิดปกติทำให้เขาประหลาดใจและเขินไปด้วย เขาทำตัวไม่ถูก จากที่ยกมมปากเมื่อครูเขาต้องเอาหมวกลงมาปิดใบหน้าแดงๆเหมือนปลาหมึกสุกของตนก่อนจะบนพืมฟ้า

"เป็นแมวไม่ยิ้มต่อไปเถอะครับ..."

อะ! ไรจะหนักหนาสาหัสกว่ารอยยิ้มคนที่ชอบกันล่ะ